

חיים בלבבות

מיזם הנצחה לכבוד 140 שנה לעיר ראשון לציון
לזכר הבנים שנפלו מאז הקמת המושבה ועד ימינו

תעודת זהות:

שם – זבולון אבוטבול

**תאריך לידתו – כ"ה במרחשוון תשי"ד
(03.11.1954)**

עיר הולדתו: ראשון לציון

שמות הוריו – בני ורחל אבוטבול

דרגה – רב טוראי

חיל – חיל אוויר

**תאריך נפילתו – י' בתשרי תשל"ד
(06.10.1973)**

גיל נפילתו - 19

תקופת ילדותו ונעוריו

זבולון למד בבית הספר היסודי על שם ויתקין ברמת אליהו ולאחר מכן המשיך את לימודיו בבית הספר התיכון "אורט גינדי" בראשון לציון, שם רכש את מקצוע המסגרות. אך, לאחר שנתיים, הוא נאלץ להפסיק את לימודיו עקב סגירת בית הספר.

בתקופת לימודיו הוא היה תלמיד טוב וממושמע ובן מסור להוריו. לאחר שהפסיק לימודיו, יצא לעבוד כדי לעזור למשפחתו בפרנסתה.

תחביביו

זבולון היה חובב ספורט, ובעתות הפנאי אהב להתעמל והרבה בתרגילים לפיתוח הגוף.

כמו כן, היה בעל נפש עדינה ופיוטית-אהב להאזין למוזיקה, לנגן בגיטרה ולשיר שירים ישראלים.

תקופת הצבא

זבולון גויס לצה"ל במחצית פברואר 1973. לאחר הטירונות ולאחר שעשה חודשים מספר בתפקידים שונים, הועבר לחיל האוויר. לאחר שהשתלם בקורס חילי, הוצב ביחידת נ"מ באזור סיני.

זבולון היה חייל טוב, מסור וממושמע והשתדל לבצע את המוטל עליו בצורה הטובה ביותר. הוא היה חבר מסור ואהוב על חבריו ובעל רצון לעזור לזולת. בזמן שירותו הצבאי השתדל שלא להדאיג את משפחתו, לכן הקפיד לטלפן הביתה ולא הרבה לספר על קשייו.

מלחמת יום הכיפורים

מלחמת יום הכיפורים פרצה ביום הכיפורים, יום שבת, ה-6 באוקטובר 1973, שעה 14:00, במפתיע, בשתי התקפות רבות עוצמה: של הסורים ברמת הגולן ושל המצרים בחצי האי סיני. המלחמה נמשכה שמונה עשר ימים, שהחלו בבלימה ישראלית, ואחר כך בהתקפות נגד ישראליות שהעבירו את הלחימה אל עומק שטחי האויב, ואילצו את המצרים, ובעקבותיהם גם את הסורים, לקבל הסדרי הפסקת אש חדשים.

מלחמת יום הכיפורים - המשך

ה-9 באוקטובר היה יום המשבר העמוק ביותר במלחמה. התקפת הנגד הדו אוגדתית של צה"ל ברמת הגולן עדיין לא הושלמה, ובזירת סיני נכשלו לחלוטין שתי התקפות הנגד האוגדתיות. ב-10 באוקטובר השלימו כוחות צה"ל התוקפים-נגד להדוף את הצבא הסורי מכל רחבי רמת הגולן, לבד ממוצב החרמון שנותר עדיין בידי הסורים. הפיקוד העליון הישראלי החליט להמשיך במתקפת הנגד עד כדי איום ממשי על דמשק, בתקווה שהסורים יסכימו להפסקת אש.

**תמונות ממלחמת
יום הכיפורים**

תקופת הצבא - המשך

ביום הראשון למלחמת יום הכיפורים יצאה יחידתו של זבולון לכיוון מעברי הגידי. בהתקפה של מטוסי חיל האוויר המצרי באזור, נפגע כלי רכבו של זבולון ברקטה. הוא נפצע קשה ובדרך לבית החולים נפטר מפצעיו והוא בן תשע עשרה שנה.

זבולון הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בראשון לציון. הוא השאיר אחריו הורים, שתי אחיות ושני אחים. לאחר נופלו הוענקה לו דרגת רב טוראי.

הסוללה ספגה את המהלומה ביחד עם מעוזי התעלה

סוללה ב' היתה פרוסה במערב סיני במסגרת התעלה. סוללה זו ספגה את המהלומה הראשונה בצי הרי יום כיפור בעת ובצונח אחת עם מעוזי התעלה. ב-1400 שמו ארי בעת מיגים על העמדה בסיקודו של סגן ד. ושיגרו מספר רקטות. נהרג במקום סמל רפאל ספירו ונסצעו קשה רביט זבולון אבוטמון, רביט אריה לוי ורביט יורם ביכונסקי. רביט אבוטמון נפטר בעת הפינוי לבית החולים בעורף. תופיה אחד יצא מכלל פעולה. מסקד הסוללה סגן א. שמניע למקום ביום א' בביקר (לאחר שהוזעק כחופשה שיהרוד בביתו). מספר כי מצא את האנשים במצב רוח קשה. הוא חיפש דרך פהירה לעורד את האנשים ולהעלות את המוראל. את ה' הודמנות לכך נתנו המצרים בשעה 1100 של אותו ביקר: שני זוגות מ' 21 צוללים על הכוח. הקנים השחורים מתרופפים. הצריחים סוככים על צירם. התותחים נוכחים

הספדים לזכרו

עלם אשר השחוק לא ירד מפניו
ושהה בו הגיע עד קץ ימיו
אדם שקט ביישן
אשר אותו נאהב ונזכור לעד.
זהו בני, בני יקירי
העל אומץ, תבונה, כחמה וכינה.
בני הבכור אותו נעריך עד סוף ימינו
רק 20 שנה וכבר נקטף מאתנו
כמו פרח שלא הפסיק לפרוח
כמו גזל הנלקח מהוריו
20 שנה חודפים עבר
כה צעיר היה בני הבכור.
לביה"ס הטכני נסע מידי יום ראשון
ללימודיו הקדיש מעל הכל
היה אהוב על כולם
חבריו ומפקדיו.
ובשבת ללא כל עצלות
השקים קום למגרש הכדורסל
שחק נהנה ובילה
בזמן כה קצר, זה קצר נקטף.
את הוריו העריך ואהב מעל לכל
ממושמע וצייתן למפקדיו
הוריו ומוריו.
אותו כולם אהבו
ואותו נמשיך לאהוב לעד.

הספד מפי הוריו

היה לי אח גדול

ד. יודעת אני שיותר לא אראהו
אך בדמיוני תמיד אמצאהו
אומרים שיש יום מיוחד
שעלינו להתייחד עימם
אך אצלי משום מה...
אותו יום הוא כל השנה

ה. היה לי אח גדול
כה תמיד וחסון
היה לי אח בכור
שהיה בשבילי הכל

א. היה לי אח גדול
כה תמיד וחסון
היה לי אח בכור
שהיה בשבילי הכל

ב. מספרים שמלחמה קשה הייתה
העקובה מדם
ואני שנאתי אותה
והמרירות שנתרה בי כה גדולה,
והאשמתני אותה
בגזילת השגרה

ג. זוכרת אני את צחוקי
שהתגלגל למרחקים
את מבט עיניו החודרות
ואת חיוכו המקסים
אבל משום מה...
הזיכרונות לא תמיד מספיקים

שיר מאת אחותו מזל

אנדרטאות להנצחתו

אנדרטה לבני רמת אליהו שנפלו במערכות ישראל ראשון לציון

אנדרטה לחללי בית ספר ויתקין ראשון לציון

יהיה זכרו ברוך

בנימה אישית

תוך כדי עבודת חקר זו למדנו שכדאי לעשות רק טוב לאחרים וברבות הימים אלו יחזירו לך טובה, בדיוק כשם שעכשיו אנו מפיקים מצגת לאדם שנתן את כל כולו בעבור המדינה ושמר עליה בכל מחיר, גם במחיר חייו.

בנוסף, בעת הפקת המצגת הרגשנו שאנו עושים מעשה טוב – מכבדים וזוכרים נופל חשוב מאוד במדינתנו.

ההיכרות עם הנופל וסיפור חייו גרם לנו לחוש עצבות, אך יחד עם זאת חשנו גם תחושה של הוקרת תודה – הוקרת תודה לנופל שמסר את נפשו והוקרת תודה על ההזדמנות שניכרה לנו, בזכות מיזם זה, להכיר את הנופל ולהכין מצגת לזכרו.

בזכות עבודה זו, התעצמה בנו אהבת החינם וננסה להפיצה בקרב חברינו ובני משפחתנו.

אילו עודנו היה בחיים...

אילו זבולון ז"ל היה עודנו בחיים, היינו מעוניינים להיפגש עמו במדרחוב רוטשילד, מכיוון שלדעתנו מקום זה הוא אחד מסמלי העיר. בנוסף לכך, זהו מקום היסטורי חשוב המתאר חלק מתולדותיה של העיר בה זבולון גדל והתחנך.

מגישים

- רז אוחנה
- שקד רטה
- יגאל סנפקוב
- תומר זינגרמן
- תום רבינוביץ
- בית ספר – טביב
- כיתה – ח'5
- שנת הפקת המצגת – תשפ"ב 2022

